

Nadal en harmonia de colors.

Si volem parlar de Nadal i colors ens serà molt fàcil pensar en bombetes i més bombetes que il·luminen el nostres carrers, pensar en els aparadors engalanats i en totes les garlandes que pengen en infinitud de llocs. Tal vegada aquesta multitud de colors ens enlluerni i no ens deixi veure l'origen de la Llum.

En la nit del nostre món que es troba perdut i desorientat entre violències, guerres i una crisi fruit de les insolidaritats, cada any se'ns fa present aquesta llum que ens anuncia el profeta Isaïes: "El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum". També va ser una estrella la que va guiar els savis cap a Betlem

I és la llum blanca, l'origen i el final de tots els colors, l'autèntica harmonia de colors.

I quina és la llum que ens guia a nosaltres? Quina és la estrella del Nadal? "Jo sóc la llum del món" ens diu Jesús.

L'estrella de Betlem va posar els savis en camí. I a nosaltres...la llum de Jesús ens posa en camí?

Nadal és un fenomen físic? No, no cal complicar les coses, només ens cal veure que al naixement de l'Infant Jesús, la Llum del Món, ens convida a ser integradors, a comunicar pau, estabilitat, serenor, a viure en harmonia, en el nostre entorn.

L'harmonia és la suma de sons, d'acords, en el nostre cas de colors... la participació de tots. Integrar els valors de l'Evangeli, viure en l'esperit de les Benaurances és "ser llum". Aquest serà el nostre Nadal, quan l'estel ja no brilla dalt del Cel sinó en el cor de "cada home i dona de bona voluntat"

Sí, per Nadal tots parlem de solidaritat, de servei, de generositat... però aquesta llum, font de l'harmonia de colors, ens convida, prèviament, a mirar les coses d'una altra manera, a discernir amb quina tonalitat de colors volen il·luminar la nostra vida, amb quins valors volem fonamentar el nostre projecte de Vida.

Aquest serà el nostre Nadal, fer present a Jesús, com a suma de colors, cadascú des del seu carisma, les seves habilitats, els seus dons....

Què vol dir que ens ha nascut el Salvador?

A voltes la celebració del Nadal, com tantes altres, va acompanyada de paraules que repetim una i altra vegada, de frases fetes que diem de manera mecànica i rutinària i potser poques vegades ens parem a pensar en el que volen dir.

Del Nadal sentim dir sovint “Ens ha nascut un Salvador”; “Tota la terra espera el Salvador” Veniu i adorem, Jesús Salvador”. “Joia en el món, amb nostres cants, lloem el Salvador”....

Però ... de què ens salva ? Com influeix aquesta salvació en el dia a dia? Parlar de salvació com a concepte i entelèquia pot sonar a quelcom metafísic i llunyà.

El concepte “Salvació” el podem viure des de l’experiència si:

- Mirem el món, sense ingenuïtat, amb ulls d’esperança és una experiència de fe, perquè creiem que l’amor té més força que el mal i el dolor.
- Servim des de la misericòrdia i el perdó, i ens salva de jutjar i sentir-nos jutjats.
- Ens obrim als altres, a un horitzó diferent i apassionant que és el Regne anunciat per Jesús i ens salva de viure tancats en nosaltres mateixos i les nostres idees.
- Experimentem una sensibilitat nova, atenta a les necessitats de les persones i ens salva d’una mirada egocèntrica i egoista.

L’experiència passa per accions, però abans ens calen actituds i disponibilitat per dur a terme aquestes accions.

I a mesura que ho anem experimentant, que descobrim aquesta mirada d’amor, aquesta misericòrdia, aquest horitzó de vida, aquesta sensibilitat que ens planteja Jesús anem descobrint com la nostra vida es fa més plena, més lliure, més esponjada, més entregada. En definitiva, més humana i , per això , més divina . Podem cantar i celebrar “Déu amb nosaltres”. Estem salvats ...

Què volem experimentar aquest Nadal?

La cançó del 25

Camina per ciutat
un home encorbatat,
passeja un pèl distret
perquè té molt de fred.
El ossos li fan mal
i no sap que és Nadal.
El vell captaire brut
suplica ben astut
una esplèndida almoina
per a la seva boina.
Li donem el que cal,
tots sabem que és Nadal

És Nadal,
arreu s’escolta un cant:
És Nadal,
ja ve Jesús infant!
És Nadal,
Alegres celebrem
És Nadal,
el joiós naixement!
El fred desembre fuig,
tothom busca soplug

Els tres reis de l’Orient
cavalquen com el vent,
deixen fondes petjades
en el desert d’onades.
De dia i de nit
avancen sense fi
A la dolça claror
somriu nostre Senyor,
ens mira esperançat,
content i confiat.
L’estel marca el camí:
teixim un nou destí

Les pregàries del 25

NADAL

Voldria, Senyor, en aquest Nadal, muntar un arbre dins el meu cor i penjar-hi, en comptes de regals, els noms de tots els meus amics.

Els amics llunyans i els propers, els antics i els recents,
Els que veig cada dia i els quasi no veig mai.
Els sempre recordats i els que resten oblidats.

Els constants i els inconstants,
Els de les hores difícils i els de les hores felices.
Els que sense voler he ferit i els que m'han ferit sense voler.

Aquells als qui conec profundament i els que conec superficialment.
Els que poc em deuen i els qui dec molt.

Els meus amics joves i els meus amics vells,
Els meus amics grans i els meus amics petits.

Els meus amics humils i els meus amics importants.
Els noms de tots els que han passat per la meva vida.
Els que m'admiren i estimen sense saber-ho i els que estimo i vull sense que es noti.

Voldria, Senyor, en aquest Nadal, muntar un arbre d'arrels profundes, perquè els seus noms no siguin arrencats mai més de la meva vida.

Un arbre de branques extenses perquè nous noms vinguin a ajuntar-se als que ja existeixen.

Un arbre d'ombra molt agradable perquè la nostra amistat sigui un moment de repòs enmig de les lluites de la vida.

MIRA QUE N'ETS DE BOIG!

Ens han dit que vols tornar a néixer.
Mira que n'ets de boig, eh!
Però que no veus qui som i què és el que estem fent?

I, malgrat tot, Tu encara vols venir.

No sé si amb el teu tossut gest de tornar a venir cada Nadal pretens dir-nos alguna cosa: que el cel és sempre obert, que hi ha estels que guien les nostres passes, que hi ha àngels humans al nostre costat, que podem fer-nos tendres com infants, que un món nou és possible, que Déu és Pare i Mare en el nostre desconcert...

Que nedem en l'abundància mentre hi ha germans, teus i nostres, que pateixen fam de pa, de cultura, de llibertat, d'estimació, de dignitat...
Que hi ha un missatge que té un nom, Evangeli que encara no és bona notícia per a tothom, perquè nosaltres el desvirtuem i no el vivim com cal.

Que tenim por de viure i tanquem el nostre cor als germans.
Que ens angoixem molt per a nosaltres mateixos i ens justifiquem davant Teu donant almoïna.
Que no sabem compartir, i que Tu segueixes trobant les nostres portes ben tancades...

Si és així Jesús, vine a casa nostra aquest Nadal, vine a la nostra ciutat o poble, vine a la nostra escola, vine a la nostra comunitat, vine al nostre món...
I vine, abans de res, vine al nostre pobre cor.

L'evangeli del 25

(Llc 2, 15-20)
(De la Missa de l'alba)

Quan els àngels els deixaren i se'n tornaren cap al cel, els pastors deien entre ells: "Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber" Hi anaren, doncs, de pressa i trobaren Maria i Josep, amb el nen posat a la menjadora. En veure-ho, van contar el que els havien anunciat d'aquell infant. Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que deien els pastors. Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit: tot ho van trobar tal com els ho havien anunciat.

Les dones són les primeres testimonis de la Resurrecció de Jesús, i ara per Nadal se'ns presenta als pastors, gent de condició pobre i senzilla com els primers testimonis. I van saber comunicar-ho, el mateix evangeli ens diu: "Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que deien els pastors." I el mateix S. Joan Baptista de La Salle comentant aquest fragment evangèlic ens diu: *"En veure'l reconegueren per mitjà d'una llum interior, que aquell Infant venia de Déu i que era veritablement el Salvador"*. (MF 86.III) I avui, nosaltres, educadors del segle XXI, en quins signes, accions, testimonis del nostre temps sabem descobrir a Déu encarnat. Quina és la llum interior que ens fa veure més enllà dels signes que observem? I el sabem transmetre als nostres alumnes amb la mateixa il·lusió que aquells pastors de Betlem? I afegeix el Fundador: *"D'aquesta manera, amb els vostres ensenyaments, engendrareu el bé en el cor d'aquells nens pobres, la majoria dels quals perseveraran com a autèntics cristians"* Així sempre que sabem mostrar de manera senzilla els signes de l'amor de Déu encarnat en aquest món, estem fent de la nostra aula un autèntic pessebre.

Les pregàries del 25

- Per les nostres famílies, pels nostres amics, pels nostres Germans, per les nostres Comunitats i per cadascú de nosaltres
- Pel nostre creixement en la fe i en la fidelitat a l'Evangeli.
- Pels joves, perquè siguin generosos a la crida del Senyor i vegin en nosaltres fidels testimonis de l'Evangeli segons Sant Joan Baptista De La Salle.
- Pels nostres alumnes, educadors, famílies, per les nostres Comunitats Educatives, per tots aquells amb qui compartim la vida.
- Per la nostra ciutat (poble, barri) i per tots els qui hi vivim.
- Pels pobres, tristos i abandonats que hi ha entre nosaltres.
- Per la nostra parròquia, pel nostre bisbat, per l'Església sencera.
- Per tots els qui, a qualsevol lloc del món, pateixen la tragèdia de la fam, pateixen la guerra o la violència.
- Per tots els pobles de la terra, perquè la pau i l'amor de Déu transformin el món sencer.

